

LATVAS

No. 22. Metai IX

Gegužio-May 25, 1929

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

ŠVENČIAUSIOS TREJYBĒS ŠVENTĒ.

L e k c i j a .

ROM. 11, 33-36.

Dieve turtu, išminties ir žinojimo gilybe, kaip nesuprantami jo teismai ir nesusekami jo keliai! Nes kas pažino Viešpaties mintį? arba kas buvo jo patarėjas? Arba kas davė jam pirmas, kad tam būtų atsilyginta. Nes iš jo, per jį ir jame yra visa; jam garbė per amžius! Amen.

E v a n g e l i j a .

MT. 28, 18-20.

NUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Eikite tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sunaus, ir šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigai.

DIEVO KUNO ŠVENTĒ.

L e k c i j a .

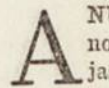
KORINT. 11, 23-29.

ROLIAI: aš ėmiau iš Viešpaties, ką ir jums padaviau, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurioje buvo išduotas, ėmė duoną ir dėkodamas laužė ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kunas, kurs bus už jus išduotas; tai darykite man atsiminti! Taip pat ir taurę po vakarienės tardamas: Ta taurė yra naujoji sandora mano kraujuje; tai darykite, kiek kartų gersite, man atsiminti! Nes kiek kartų jus valgysite tą duoną ir gersite tą taurę, jus skelbsite Viešpaties mirtį, iki jis ateis. Taigi, kas nors valgo tą duoną ir geria Viešpaties taurę nevertai, tas bus kaltas Viešpaties kunu ir krauju. Todėl teišdiria

E v a n g e l i j a .

JC. 6, 56-59.

NUO metu tarė Jėzus žydų minioms: Mano kunas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas. Kas valgo mano kuną ir geria mano kraują, tas pasilieka manyje ir aš jame. Kaip mane siuntė gyvasis Tėvas ir aš esu gyvas per Tėvą, taip ir tas, kurs mane valgo, bus gyvas per mane. Tai yra duona, kuri nužengė iš dangaus. Su ja bus ne kaip su mana, kurios įsų tėvai valgė ir mirė. Kas šitą duoną valgo, bus gyvas per amžius.

žmogus pats save ir taip tevalgo tos duonos ir teigeria iš tos taurės. Nes kas valgo ir geria nevertai, tas valgo ir geria sau teismą, neatskirdamas Viešpaties kuno.

Švenčiausioji Trejybė.

Kun. Pr. Bučys, M. I. C.

1. Skirtumas prigimties ir asmens.

Visos Dievo ypatybės parodo, kokia yra Dievo prigimtis; bet prigimtis ir asmuo ne tas pats yra. Didelė daugybė daiktų esančių pasaulyje visai neturi asmens, nors kiekvienas daiktas turi savo prigimtį. Vienokios yra akmenų ypatybės, o kitokios medžio, delto mes teisingai sakome, kad skirtinga yra akmenis ir medžio prigimtis. Ir paukštis, ir kirmėlė, ir vabalas, ir žuvis, ir didelis gyvulys,—visi turi kiekvienas savo prigimtį, bet neturi asmens.

Žmogus turi prigimtį ir asmenį. Nė lengva pasakyti, kas tat yra žmogaus asmuo, bet vis-gi galima suprasti asmens ir prigimties skirtumą žmoguje. Musų prigimtis mainosi augdama ir sėsdama, o asmuo liekasi vienokis kudikeyje ir senelyje; asmuo nesimaino. Kas netenka akies, rankos arba kojos, to prigimtis pasidaro mažiau turtinga, bet dėl sąnario netekimo asmuo nekiek nepasidaro mažesnis. Prigimtis susideda iš dalių. Ausis, liežuvis, širdis, tai vis dalys žmogaus prigimties. Asmuo neturi dalių. Sulyg žmogaus prigimties buva ir jo priedermės. Kitokia yra vyro prigimtis, kitokia moteries, delto jų priedermės nevienokios. Bet vyras ir moteries vienokis asmuo, o pagal asmenis eina ir teisės, delto vienokios yra vyrų ir moterų teisės. Jei kur da nėra tos lygybės, tai tiktai delto, kad tenai dar nesupranta skirtumo tarp asmens ir prigimties, tarp teisės ir priedermės. Asmuo, trumpai sakant, yra atskiras protingos esybės buvimas.

Yra daiktų turinčių prigimtį, netu-

rinčių asmens, kaip jau minėjome. Yra daiktų turinčių vieną prigimtį ir vieną asmenį. Tie daiktai tai visi žmonės ir angelai. Angelai neprastojo asmens nei piktomis dvasiomis virsdami Dievas turi vieną prigimtį ir ne vieną asmenį, o V. Jėzus turi dvi prigimti viename Asmenyje.

Negalima tvirčiau mokyti, kaip krikščionių tikėjimas mokina, jog Dievas tėra vienas. Podraug tas tikėjimas mokina, kad yra trys Dievo Asmenys: Dievas Tėvas, Dievas Sunus, ir Dievas Šventoji Dvasia. Daugelis tikėjimo priešų nesupranta šito mokymo ir sako, buk tikėjimas pats sau prieštaraujantis, kad kalba, jog yra vienas Dievas ir trys Dievai. Tačiau tikėjimas dar niekuomet nesakė ir nesakys, buk esą trys Dievai, o tvirtina, kad yra trys Dievo Asmenys. Jei asmuo ir prigimtis būtų tas pats, tai išeitų prieštaravimas, bet kad asmuo ir prigimtis ne tas pats, todėl gali būti, ir yra, viena prigimtis trimis asmenimis. Mes esame žmonės, turime po vieną prigimtį ir po vieną asmenį, todėl mums sunku suprasti, kaip viena prigimtis gali būti trimis asmenimis. Tačiau nei vienas mokslas neapseina be persilaužimo. Kas nenori proto pajėgų įtempti, tas turi likti tam suolis.

2. Trejybė Sename Įstatyme.

Savo protu žmonės nebutų galėję jos susekti. Nuo pasaulio pradžios iki V. Jėzui užgemant patys geriausiai žmonės tik tiek žinojo, kad Dievo yra viena prigimtis. Jiems neparėjo į galvą prigimties ir asmens skirtumas, o Dievas neapreiškė, kad vienoje Jo prigimtyje yra trys Asmenys. Tačiau kaiku-

rie šv. Rašto išsitarimai buvo nesuprantami nežinantiems Dievo Asmenų Trejybės. Šv. Raštas apsakymas žmogaus sutvėrimą išsireiškė, kad Dievas tarėsi: „Sutverkime žmogų sulig mus paveiklo ir panašumo” (Gen. 1, 26). Nebutų galima buvę tartis, jei būtų buvusi tik viena Dievo prigimtis ir vienas asmuo. Paskui Dievas apsirėiškė Abraomui trijų žmonių pavidalu. (Gen. 18, 1-3). Vėliaus Dievas prižadėjo atsiųsti Išganytoją ir pasakė, kad tas išgelbėtojas bus Dievas. (Iz. 9, 6). Psalmėje 109 apsakyma V. Dievo kalba su Išganytojum. Apsakyme juodu abudu vadinami tiktai vienam Dievui paklausančiu Viešpaties vardu. Antroje psalmėje pasakyta, kad tas mūsų Viešpats Išganytojas yra Dievo Sunus (Ps. 2, 1). Ne vieną kartą buvo minėta ir Dievo Dvasia, kuri skrajojo ant vandenių pasaulį sutveriant (Gen. 1, 2), kuri pripildė pasaulį (Sap. 1, 7) kuri pranašams duoda įkvėpimą (4 Reg. 2, 15). Tačiau žmonės nesuprato tų Šventojo Rašto vietų, kol V. Jėzus neatėjo ir nepasakė Šv. Trejybės paslapties.

3. Kristaus mokslas apie Trejybę.

Jam prisiimant krikštą iš šv. Jono rankų, trys Dievo Asmenys apsirėiškė žmonėms prieinamu budu. Dievas Sunus stovėjo upelyje, Dievas Šv. Dvasia balandėlio pavidalu plesnojo ties juo, o Dievo Tėvo balsas buvo girdėti iš aukštai: „Šitai mano mylimasis Sunus” (Mat. 3, 16). V. Jėzus, mokindamas žmones, sykį pažymėjo, kad Jis turi vieną veikimą su Dievu Tėvu: „Mano Tėvas veikia ir aš veikiu” (Jon. 5, 17). Veikimas yra iš prigimties, todėl klausantieji V. Jėzaus turėjo suprasti, kad Jo ir Dievo Tėvo prigimtis yra viena. Dar aiškiau tą pačią mintį V. Jėzus išreiškė prašant Pilypui, kad Jis paro-

dytų apaštalams Savo Tėvą. Tąsyk V. Jėzus tarė: „Pilypai, kas Mane mato, tas mato Mano Tėvą” (Jo. 14, 9). Ant galo V. Jėzus Savo ir Tėvo prigimties vienybę aiškiai pasakė: „Aš ir Tėvas vienas esame” (Jo. 10, 30).

Išmokinęs Apaštalus, kad Dievuje yra viena prigimtis o ne vienas Asmuo, V. Jėzus dar pridėjo, kad yra ir Trečiasis Asmuo, žadėdamas atsiųsti tą Trečiąjį Asmenį kada pats sugrįš į dangų. „Ir kitą Palinksmintoją atsiųsiu jums, tiesos Dvasią” (Jon. 14, 16). Per trejus metus V. Jėzus išaiškino apaštalams prigimties vienybę ir Asmenų trejybę Dievuje, o siųsdamas juos į žmones trumpai bet aiškiai priminė tą svarbiausiąją tiesą: „Eikite tad ir apsakinkite linksmą naujieną visoms tautoms, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sunaus ir Šventosios Dvasios” (Mat. 28, 20).

—:—:—

Joninių Papartis.

MALDA.

Sunku Jėzau, man be Tavęs,
Eik į širdį, eik prie manęs—
Tavyje visa brangybė,
Su Tavim žydi dorybė!

Be Tavęs man dienos juodos,
Neturiu niekur paguodos;
Kad ir Viešpats žemėje būčiau,
Be Tavęs aš Jėzau žūčiau.

Kas už Tave yr brangesnio,
Kas yr žemėj galingesnio—
Tik Tu Jėzau toks garbingas,
Savo meile stebūklingas!

Aš be Tavęs jau nerimstu,
Nedorybėn akiai grimstu;
Eik į širdį, eik prie manęs—
Sunku Jėzau man be Tavęs!...

Kristaus Patarimų Kelias.

Rašo: *Kun. K. Matulaitis, M.I.C.*

44. Mąstymo būdo ypatybės.

Kadangi įvairūs mąstymo būdai to siekia, kad sielos galias teisingai lavinti, tai reikia, kad mąstymo būdas, kuris šiam tikslui pasirenkamas, sujungtų šventosios liuosybės dorybę ir atsitiktinumą su tam tikru pasidavimu ir tvarka vidujėms pajėgoms.

Kad išvengus kraštutinumų, reikia:

1. Nepasiduoti kuriam nors mąstymo būdai tiek, kad jau visiškai nesinorėtų jo atsisakyti, net tuomet, kada bus jaučiama, jog kitas mąstyti būdas bus sielai naudingas.

2. Laikytis kurio nors mąstymo būdo ir jo nuostatų, kad sielos jėgos nebūtų blaškomos ir mėtomos, negaunant tikrosios šviesos.

3. Nėra būtino reikalo, kad visos smulkmėnos ir visi mąstymo būdo laipsniai būtų pereinami ir užlaikomi, ypač kada sielai atskirame atvejuje, malonės pažadintai, gali pakenkti; arba jeigu siela yra priešingai jiems nusiteikusi.

4. Negalima niekinti nei svarstomo dalyko esmės, nei svarstymo būdo svarbiausių nuostatų, o imtis vien antraeilės svarbos dalykų, k. a. pasiduodant vaizduotės, pojūčių etc. malonumams, o visai beveik nebijant apmąstyti tiesą, pažadinti širdies aktus, padaryti pasiryžimus kaip gyvenimą pataisius.

5. Reikia pašvęsti gana laiko, kad tiesą suradus, apsvarsčius ir ją persiemus, bet negalima visą laiką vien proto tyrinėjimams atiduoti, — reikia ir valios nepamiršti, kad būtų gana jai laiko tinkamus aktus padaryti.

6. Nei kiek nereikia nusiminti, ar nekantrauti delei mąstymo būdo jo ieškant,

ar jau įgyvendinant, bet reikia su pasitikėjimu ir nuoširdžiai pasivesti Dievo Apveizdai.

7. Mąstymo metu su V. Dievu ir Šventaisiais sudaryti reikia pasikalbėjimus, maldeles taip, kad net patsai tiesos svarstymas įgautų pašnekėsio pobūdį, it iš tikrųjų šnekėtumės su Jėzumi Kristumi, Šv. Pana Marija, ar Šventaisiais.

8. Reikia žinoti, kad be V. Dievo malonės nieko mums nepadės nei geriausiai sutvarkyti mąstymai, patarimai ir prityrimai. Todėl reikia prašyti pas Viešpatį pagalbos. Išganytojas sako: “be manęs jūs nieko negalite padaryti” (Jon. 15, 5). O gavę Jo malones, bendrai veikime su ja, kad galėtume pasakyti kartu su Apaštalais: “Jo malonė nebuvo manyje bergždžia” (1 Kor. 15, 10).

45. Kontempliacijos siekiant.

Jau žinome, jog kontempliacija yra įstabus įžvelgimas tieson, arba mūsų minties ir širdies paskendimas surastoje tikybinėje tiesoje. Kontempliacija yra dvi-lypė:

a) mūsų pačių išsidirbtoji su V. Dievo paprastąja pagalba ir b) V. Dievo mums suteiktoji kontempliacija. Apie tų dviejų kontempliacijos rūšių didelius skirtumus buvo kalbėta anksčiau. Čia vien svarstome pirmąją kontempliacijos rūšį, prigimtine, mūsų pačių pastangomis, aišku, su V. Dievo malone, įsigytąja.

Kadangi kontempliacija yra įstabus tiesos pažinimas ir joje it skendimas, tai pirmiausiai reikia tiesą surasti, ją vispusiškai pažinti ir ją grožėtis, sau tinkamas išvadas iš jos darant. Tą darbą atlieka dažnai kartojamas mąstymas apie tą pačią tiesą, nors kitu žvilgsniu imama.

Toksai mąstymas — tai naturalus ke-

lias į prigimtą, išsidirbtą kontempliaciją, nes protas jau taip gerai žino tą tiesą, jog nereikia jam naujai samprotauti, bet vienu akymoju ją pamato ir pažadina valią prie tinkamų jai aktų.

Bet nuodugniai išigilinę į mąstymo prigimtį, visada rasime, jog jisai veda į tiesos pažinimą, kurią protas radęs svarsto, džiaugiasi, stebisi; kuomet kontempliacija, nors ji būtų greitai praeinanti, bet keletą kartų pakartota, sudaro įprotį kontemliuoti. Tasai įprotis sustiprintas sudaro prigimtinį kontempliacijų sielos stovį, būdą.

Labai sunku yra pasakyti, kada siela prieina prie išsidirbtosios, prigimtinės kontempliacijos, nes nuo mąstymo prie kontempliacijos perėjimas įvyksta nežymiai, su svyravimais ir netobulumais. Staigus perėjimas į kontempliaciją priklauso ne vien nuo nepaprastos Dievo malonės, bet taipgi delei prigimtinių asmens ypatybių. Neretai pasitaiko, jog ramios ir paprastos sielos, bet drąsios, pirmiau pasiekia kontempliacijos stovį, negu nors netinginės, daug išmanančios, kadangi patsai idejų trukumas gali kartais taip paveikti, jog viską vienu žvilgsniu apima, kaip pav. Marija Magdalena prie Jėzaus Kristaus kojų parpuolusi.

Kada turėtų siela, paliovus svarstomąjį mąstymą daryti, imtis kontempliacijos? Į tą klausimą atsako dvasinio gyvenimo žinovas Jonas nuo Kryžiaus (Subita. 1. 2. c. 11.). Jisai nurodo, jog turi būti trys sąlygos, kad, apleidus mąstymą, imtis kontempliacijos: 1-o sielos negalėjimas arba žymus sunkumas atlikti svarstomąjį mąstymą; 2-o nemėgimas ir grasa, nenoras užsiimti asmeniniais atskirais dalykais, ypač tais, kurie liečia pragyvenimo gėrius; 3-o ramybės ir vienumos meilė, kurioje džiaugiasi siela dangiškais suraminimais, o savo mintį ir širdį turi nuolatos pakeltą prie Dievo.

Kuomet yra šios sielos ypatybės joje

pastoviu būdu maldos metu, nėra reikalo versti sielą užsiimti svarstomuoju mąstymu, bet patartina imtis kontempliacijos pratybos. Nors yra tiesa, jog sielai daug pakenkia užsiimti tada kontempliacija, kuomet nėra viršminėtų sielos ypatybių, nei sąlygų, bet ir gi būtų daug žalos kontempliacija neužsiimti, kiek kartų V. Dievas prie to paskatina.

46. Kontempliacijos pratyba.

Prigimtinė arba išsidirbtoji kontempliacija yra tai *āvrys į antprigimtinę kontempliaciją*. *Kvietistai* klysta, manydami, jog prigimtinė kontempliacija esanti proto neveiklumo šovis, ar pasilsio būklė; ji yra aukštesniųjų sielos galių patvarus naudojimas, kreipimas į įžvelgiamos tiesos šaltinį — V. Dievą, kuriame siela it viso ko centre, ilsisi. Reikia taip-gi neįpulti į *sentimentalistų* klaidą.

Nepamirškime todėl sekančių dalykų: 1-o paprastas maldos ir mąstymo būdas užlaikytinas tame, kas nesudrumsčia taikos ir sielos ramybės; 2-o nereikia visai apleisti svarstymą ar samprotavimą, bet tegul jis būna trumpas ir, jei galima, karštas; 3-o negalima taip-gi nuolatos apleisti tikrieji valios aktai (atodūsiai, pasiryžimai, trumpi maldavimai) kuomet jie nėra sunku padaryti; 4-o nereikia per daug nagrinėti ir ieškoti priežasčių ir paskatų, kas viršytų mūsų palinkimą, ar jėgas, bet reikia pasitenkinti tuomi, jog mūsų akys atkreiptos Dievop ir prie dieviškų daiktų su tikru paprastumu ir meile; 5-o ramia širdimi priimti kilusius tuos ar kitus meilės, pagarbos, gailėsčio, dėkingumo, susitaikinimo su V. Dievo valia ir t.t. jausmus, stengiantis juose išigilinti.

Trumpai sakant, reikia vengti dirbtinumo, sužadinant valios aktų įvairybę, bet taip-gi nekenkti ir nesipriešinti dvasiniams patraukimams prie Dievo, kuriais alsuoja siela.

Kliūtys ir sunkenybės.

Neabejotinai gyvenimas rodo, jog pamaldumo takais einant pasitaiko nuolatos ir daug įvairių kliūčių ir sunkumų. Juos galima paskirstyti į tris rūšis: *neramybės, išsiblaškimai, atšalimai*.

Bendrieji vaistai prieš visas šias kliūtis yra: 1. reikia surasti jų kilimo priežastį; 2. sulyg išgalėmis tas kliūtis pašalinti; 3. priešingais aktais ir pratybomis sukliūdyti tų kliūčių blogas sekmes.

Panagrinėsime dabar atskirai tų sunkenybių priežastis ir gyduoles.

1-o *Neramybė*. Neramybė, arba sielos sujudimas, kenkia maldai, ramybę atima, kuri būtinai reikalinga maldai, nes Dievas yra taikos Dievas, kaip sako Psalmistas (Ps. 15). Neramybės priežastis nurodo šv. Bernardas savo mąstymuose (p. 5. med. 33. p. 2).

Jisai sako, jog maldai kliūtys yra šios: "1. slėgianti kaltybė, 2. geiduliai, 3. gaudinanti vienuma ir 4. galvojimų gausybė, nenaudingai užimanti vaizduotę."

Prie šių priežasčių gali prisidėti:

5. sąžinės liga — skrupulai; 6. baimingas rūpestingumas domėtis ar pagundų metu joms pasipriešinta; 7. dieviškojo suraminimo aistringas ieškojimas.

Vaistai neramybės pašalinti yra šie: 1. pasiliuosuoti nuo nuodėmių, gerai atliekant išpažintį; 2. reikia pasitikėti pilnai tėviškąja Dievo Apveizda; 3. nieku kitu tuomet nereikia rūpintis, kol nenurimsta siela; 4. neišgastauk, svarstydamas ką galvojai, norėdamas iš kiekvienos minties padaryti sąskaitą ir įsisąmonyti. Daryk, kaip pataria šv. Pilipas Nerius: "eik, atsiduok Dievui ir daugiau nieko negalvok."

2. *Išsiblaškimai*. Vaizduotės lakumas dažnai pakenkia maldai. Ji nukreipia žmogaus mintį ir domę nuo mąstymo, o užima visai pašaliniais ir priešingais mąstymui reikalais. Tie nukrypimai maldoje

vadinas — išsiblaškimai.

Išsiblaškimų priežastys maldoje gali būti šios: 1. vaizduotės staigus lakumas; 2. vaizduotės nuilsimas; 3. susitelkimo stoka, arba domės nukreipimas prie svarstomos tiesos; 4. reikalingos vienumos ir tylos stoka dienos metu; 5. velnio gundymai išblaško sielą, o taip-gi 6. sieloje kilusios neramybės kliūdo susitelkti.

Vaistai. Išsiblaškimai maldoje lengviau pašalinami; 1. kuomet apsirenkama sau tinkamiausias maldos būdas; 2. meldžianties bažnyčioje, ar koplyčioje, kur yra šv. Sakramentas; 3. prieš savo akis turint kokį šventą atvaizdą, kuris sieloje keltų pamaldumą. 4. Daug reiškia maldoje kūno būklė, kaip užsilaikoma: stovint, vaikščiojant, klūpant; 6. nuoširdus prie Dievo šaukimasis; 7. pasiryžimas domėtis, pakartotas pradėjus maldą; 8. Dievo akyvaizdos prisiminimas; 9. savo darbų ir reikalų sutvarkymas prieš pradėdant melstis.

3. *Atšalimas*. Kuomet dieviškoji šviesa ir suraminimas atitraukiamas sielai, — jos malda pasidaro atšalusi, pakyla nenoras užsiimti taip išganinga pratyba.

Atšalimo maldoje priežastys gali būti:

1. tikybinuose dalykuose nusimanymo ir išsilavinimo stoka; 2. dvasinis nerangumas; 3. silpna sveikata ir kūno negalės; 4. netinkamas dvasinių suraminimų panaudojimas, kuriems pirmiau, gal, pasipriešinta; 5. Dievo daleidimu valantis sielą bandymas.

Vaistai nuo atšalimo maldoje: 1. Kasdieninis dvasinis skaitymas. 2. Sielos nekaltumas, sąžinės tyrumas. 3. Nuolankumo, kantrybės ir susitaikinimo su V. Dievo valia aktai. 4. Patiriant atšalimą maldoje, nenusiminti, o visą paskirtą maldai laiką melstis.

Sakykime tuomet su Išganytojumi: "Mano Tėve, jei tai galima, tegul ta tau-rė praeina pro mane; tačiau ne kaip aš noriu, bet kaip tu." (Mat. 26, 39).

Piloto Mirtis.

(Legenda).

Kristaus laikuose Romoje viešpatavo cėsorius Tiberijus. Vieną kartą jis labai sunkiai susirgo. Joki gydytojai negalėjo jo išgydyti. Nerimastis graužė cėsorių. Jis buvo dar ne senas žmogus. Gi prieš jo akis jau stovėjo mirtis, pasirengusi pakirsti jo gyvybės paskutinę giją. Čia neseniai pradėjo cėsoriauti; čia taip neseniai tapo pasaulio valdovu, o čia reikia mirti. Kažin ką duotų, kad tik pasveiktų.

Dagirsta cėsorius, kad žydų žemėje yra tokis gydytojas, kuris vienu savo žodžiu, be vaistų, išgydo. Atsigauna jame viltis. Jis siunčia vieną savo dvarionį, Beluzijaną, kad tą stebuklingąjį gydytoją pargabentų Romon. O jis nežinojo, kad jo vietininkas, Pilotas, tą gydytoją jau nužudė, žydams reikalaujant.

Pasišaukęs Baliuzijaną cėsorius sako:

“Skubėk į Judėją. Ten pasakyk Pilotui, mano tarnui ir prieteliui, kad sergu. Teprisiunčia jis tuojaus stebuklingąjį gydytoją, kuris galės man gražinti sveikata.

— Gerai, cėsoriau — atsakė Beluzijanas; — aš tuojaus leidžiuosi kelionėn, kad išpildyčiau tamistos valią ir kad atgautum tuojaus taip brangią tau ir mums tavo sveikata. —

— Keliuk laimingai, brangus Beluzijanai. Tavo pasišventimas ir ištikimybė nebus pamiršti — tarė cėsorius.

Beluzijanas iškeliauvo. Jam ilgai teko keliauti ir jura ir sauzemiu. Galutinai, pasiekė Judėjos žemę. Štai jis jau pas Pilotą.

— Pilote! Mano ir tavo viešpats, imperatorius, Tiberijus, kovoja su mir-

timi. Jis įsako ir prašo tavęs, kad tuojaus duotum čia man tą stebuklingąjį gydytoją, kuris gydo savo žodžio galybe. Jis gyvena šioje žemėje ir šiame mieste.

Girdėdamas tai Pilotas, išblanko, persigando; prakaitas išpylė jo veidą. Jis atsiminė, mat, kad pats išdavė mirties nuosprendį tam stebuklingam gydytojui. Bet kas jam dabar daryti? Kaip iš nelaimės išėiti? Jis ėmėsi melo. Jis tarė cėsoriaus pasiuntiniui:

— Tas žmogus buvo piktadaris. Jis suvedžiojo žmones, jis rengė minią į maištus. Išmintingųjų patariamasis isakiau jį prikalti prie kryžiaus. —

Nebuvo kas daryti. Pasiuntinys, Beluzijanas, iškeliauvo su tomis žiniomis atgal pas cėsorių. Kelionėje netikėtai sutiko moterį ir susipažino su ja. Jos vardas buvo Veronika.

Pasiuntinys pasipasakojo savo kelionės tikslą. Moteris su susidomėjimu jo klausė. Jos veidas nušvito. Ji atgijo. Kokis nepaprastas džiaugsmas, rodos, kilo joje. Galutinai, pasiuntinys tarė:

— O, moteriške! Pasakyk man tiesą. Kodel žydai nužudė tą stebuklingąjį gydytoją, kuris šiame mieste gyveno ir vienu savo žodžiu galėjo išgydyti visokias ligas? —

Moteries veide džiaugsmas pranyko. Ji ašarodama tarė:

— Pone! Sunku man atsakyti į tavo klausimą. Aš tiek žinau, kad tas stebuklingasis gydytojas buvo Dievas ir mano mokytojas. Žydai Jo nekentė. Jie geidė Jo mirties.

Pilotas, paklausęs jų, Jį nužudė. —

— Kaip tai gaila — tarė nuliudęs Beluzijanas. — Aš negalėjau išpildyti mano valdovo įsakymo. Jis dabar jau

turės mirti, nes jo niekas kitas nepajėgia išgydyti. —

— Ar aš negalėčiau tau ir tavo ponui pagelbėti? — tarė Veronika. — Kada mano Viešpats vaikščiojo po visą žydų žemę, aš negalėjau visur sekti Jį. Či be Jo, Jo nematant, buvo baisiau liudna man, mano širdyje. Norėjau turėti Jo paveikslą, kad nors tai mane ramintų mano skausmuose ir pasiilgime. Pasiėmiau audeklo ir nešiau pas piešėją, kad man nupieštų mano Viešpaties paveikslą. Kada nešiau, pasitikau Jį patį ir Jis paklausė, kur aš einu? Pasakiau viską. Nepaslėpiau nieka. Po to Jis paėmė audeklą iš mano rankų. Po valandėlės, pamąstęs vėl man jį sugražino. Bet, o stebukle, ant drobės pamačiau jo paties paveikslą. Jei tavo valdovas pažiūrėtų su tikėjimu į tą paveikslą, jis ištikrųjų pasveiktų.

— Moteriške! Parduok man tą paveikslą. Mokėsiu už jį, kiek tik panorėsi. —

— Ne, Beluzijanai, negaliu parduoti. Jis man brangesnis už didžiausius pasaulio turtus. Jei nori, aš eisiu su tavim pas ciesorių. Tępažiūrės jis į paveikslą, išgis, o aš tada sugrįšiu į savo žemę.”

Beluzijanas sugryžo Romon su Veronika. Jis tuojaus pats vienas nuėjo pas ciesorių Tiberijų ir jam davė atskaitą iš savo kelionės. Jis kalbėjo:

— Jėzus, stebuklingasis gydytojas, jau miręs. Pilotas Jį neteisingai pasmerkė ir atidavė žydams. Tie Jį numarino ant kryžiaus. Bet kelionėje sutikau moterį. Ji turi Jėzaus paveikslą. Ta moteris atkeliavo Romon kartu su manim. Jei su tikėjimu ir viltimi pažvelgsi į paveikslą, busi sveikas. —

Ciesorius sutiko. Jis įsakė, kad visas kelias, kuriuo bus nešamas Jėzaus paveikslas, būtų išklotas brangiausiaisiais divonais, kad tos gatvės būtų išpuoš-

tos.

Iškilingai atnešė Jėzaus paveikslą į ciesoriaus rumus. Ciesorius sutiko su didžia pagarba. Jis pažvelgė, pilnas pasitikėjimo į paveikslą ir staiga visas pasveiko.

Moteriškę su paveikslu iškilingai išvydėjo iš Romos.

Dabar ciesorius liepė suimti Pontijų Pilotą ir atgabenti Romon. Įsakymas buvo išpildytas.

Ciesorius paskyrė teismo dieną Pilotui. Tą dieną ciesoriaus širdis degė rustumu ir rengė didžią bausmę Pilotui.

Pilotas, stodamas teisman, pasivilkė po savo viršutiniu apsiautalu, Jėzaus rubą, kurį turėjo su savim.

Ciesorius rustus laukia. Įeina Pilotas. Laukia baisaus nuosprendžio, rusčių žodžių. Bet nieko panašaus. Vos ciesorius pažvelgė į Pilotą, pranyko jo rustybė, nutilo kerštas. Net pakilo iš teismo sosto, pasveikino Pilotą, neištardamas nei vieno rustybės žodžio.

Pilotui išėjus iš teismo, ciesoriaus rustybė atgijo. Stebėjosi jis, kas galėjo įvykti, kad jis nepajėgė parodyti rustumo kaltininkui.

Įsako vėl atvesti Pilotą. Ciesorius pasirengęs jau jam pasakyti, kad jis yra vertas mirties ir nevertas gyventi ilgiau pasaulyje.

Atvedė Pilotą. Ciesorius nei žodelio. Jis prieteliškai sveikina Pilotą ir ramiai į jį kalba.

Stebėjosi iš to visi dvarionys, stebėjosi ir pats ciesorius. Kažin kas patarė išvilkti Pilotą iš jo ypatingojo rubo, kurį turi ant savęs. Taip padarė.

Tuojaus ciesoriaus rustybė ėmė augti visu smarkumu. Jis įsakė Pilotą įmesti į biauriausią kalėjimo vietą.

Po kelių dienų surinko ciesorius visus savo teismo narius ir visi nusprendė, kad Pilotas turi mirti žemiausios rūšies mirtimi.

Šis, sužinojęs apie tai, pasipiovė pats savo peiliu. Kuomet pranešta tai ciesoriui, jis tarė:

“Nuosprendis išsipildo. Kaltininkas mirė žema mirtimi. Jo paties ranka nepasigailėjo jo.”

Piloto kunas tapo paskandytas Tiberio upėje.

KATALIKŲ PASAULY

ŠV. TĖVO, PIJAUS XI AUKŠINIS JUBILIEJUS. — Šv. Tėvas Pijus XI (Achille Raffi) gimė 1857 m. kovo 31 dieną. Gimimo vieta yra Desio, visai arti Medijolano. Išėjęs mokslus, tapo išventintas kunigu. Pradžioje jis Ambraziejinio Knygyno, Medijolane, veiklus tvarkytojas ir užveizdėtojas. 1914 m. jis pasiliko Vatikano knygyno Romoje, prefektas. 1918 m. buvo pasiūstas Šv. Tėvo pasiuntiniu į Lenkiją. Budamas Lenkijoje apėlankė ir Lietuvą. Pats asmeniškai ją matė. 1921 m. pasiliko Medijolano arkivyskupas ir 1922 m. vasario 6 išrinktas popiežium.

Jubiliejinis metas prasidėjo 1928 m. gruodžio 20 d. ir baigsis 1929 m. gruodžio 31 d. Pradėdamas savo Auksinį Jubiliejų, Pijus XI pašventino Lombardijos dvasinę seminariją bazilikoje Santa Maria Maggiore, o baigdamas šventins atmintinį altorių šv. Karolio bažnyčioje. Ten jis 1879 m. gruodžio 21 d. laikė savo pirmąsias šv. Mišias.

AM. JUNGT. VALSTYBĖS. — Mieste Syracuse, N. Y. susitvėrė draugija “Platinti katalikiškąją literaturą.” Jai vadovauja kun. pralotas Jonas J. Sheridan. Į labai trumpą laiką draugija išplatino apie 4 tukstančius knygų. Iš knygų išėjo daugiau 2 tukstančių “The Faith of Our Father,” parašytą kardinolo Gibbons ir “Question Box,” parašytą paulisto, tėvo Conróy.

Lietuviams katalikams tas pavyzdys turėtų durti stačiai į akis.

DIDIS LABDARYS. — *New York.* — Čia francuzų katalikų kolonija sumanė įsikurti savo ligoninę. Dar nepaskelbė savo sumanymo viešai, nepradėjo rinkliavos, kaip štai sumanytojai gauna laišką. Atidaro jį. Žiuri — čekis. Ir da koks. *Šimtas tukstančių dolerių.*

Jį prisiuntė Francois Coty.

Tai labdarys. Nereikėjo jo maldauti. Jis žino, kad Dievo duotą turtą reikia gražiai sunaudoti.

KANADA. — Šios šalies masonams atėjo neramybės valandos. Jų vienas vadas pranašauja, kad Šv. Tėvas atkeliaus kada nors Kanadon. Jis čia nuo rytų ligi vakarų kranto busias visur iškilmingiausiai sutinkamas ir pagerbiamas ne tik katalikų, bet ir nekatalikų, kurie neturėsią drąsos ir tvirtybės pasilikti prie savo dėsmių.

LIETUVA. — Šiaurinėje Lietuvos dalyje žmonėms grėšia badas. Duona, gal pagelbės kaip nors apsirupinti save Lietuvos valdžia, bet kuo kitu tai jau turi pagelbėti geri žmonės.

Tos dalies ukininkai itin pasigenda savo ukiško, katalikiško laikraščio “Ukininko.” Tas laikraštis nuo senai buvo jų geras mokytojas ir vadovas. Dabar dėl neturto jo nepajėgia užsiprenumeruoti.

Šaukiasi Amerikos lietuvių pagalbos.

Giminės ir pažįstamieji! Siųskite po 50 amerikoniškų centų ir kartu adresą kam užprenumeruojat tą laikraštį į “Ukininkas”, Gedimino gatvė Nr. 36, Kaunas. Lithuania.

LIETUVA. — Kaip tik Šv. Tėvas savo atstovą Lietuvai, arkivyskupą Bartoloni, pakėlė į nuncijus, tuojaus Lietuvos Respublikos Prezidentas nuncijų apdovanojo Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino pirmojo laipsnio ordenu.

ATSITEISIMO MALDA.

Šventasis Tėvas Pijus XI išleido pereiniais 1928 m. geg. 8 dieną iškilmingąjį savo raštą — encikliką, kuri prasideda "Misericordissimus Redemptor" t. y. Gailestingiausias Atpirkėjas, apie reikalą viešai atsiteisti švenčiausiai Jėzaus Širdžiai. Pamokinęs ir plačiai išaiškinęs visą reikalą, į pabaigą rašo: "Užtat nutariame ir įsakome, kad kasmet Švenčiausios Jėzaus Širdies šventėje... visose bažnyčiose, kaip platus pasaulis, tam pačiam mylimiausiam Mūsų Išganytojui, tais pačiais žodžiais, kurių pavyzdį prie šio Rašto pridėdame, kad būtų iškilmingai kalbama atsiteisimo, arba atlyginimo malda, kuria būtų apiplautos mūsų visos kaltės ir aukščiausiojo Karaliaus bei mylimiausiojo Viešpaties Kristaus teisės pamintosios būtų atstatytos."

Šiais metais šv. Jėzaus Širdies šventė bus birželio 7 d. Būtinai reikėtų pasirūpinti, kad visos šeimos, ypač kurios negalės dalyvauti tą dieną bažnyčioje Širdies Jėzaus pamaldose, kad pas save namie, surinkę visus savo narius, suklaupę prie Jėzaus Širdies paveikslo, sukalbėtų šv. Tėvo patiektą Atsiteisimo Maldą.

Atsiteisimo Malda.

Saldžiausiasai Jėzau, kurio meile apipilti žmonės nedėkingai už ją atsिमoka didžiausiu užmiršimu, apsileidimu ir niekinimu, štai mes, puolę prieš Tavo altorių, trokštame ypatingu Tavęs garbinimu atlyginti taip nelemtą žmonių atšalinimą ir tuos įžeidimus, kurių iš visur patiria Tavo meilingiausioji Širdis.

Tačiau atsiminę, kad ir mes kartais esame buvę tokie pat nedorėliai, ir už tai iš didžio gailesčio susigraudinę, pirmiausia meldžiame, kad mums būtum gailestingas; mes trokštame noromis atsiteisti ne tik tai už mūsų padarytasias nedorybes, bet ir už tų, kurie, toli nuklydę nuo išganymo kelio, savo tikėjimą

mo apakinti, arba visai nenori Tavęs pripažinti savo Ganytoju ir Vadu, arba, laužydami krikšto pasižadėjimus, yra metę maloniausiąjį Tavo įstatymo jungą.

Trokšdami atsiteisti už tas visas nedorybes, mes rūpinsimės atlyginti už kiekvieną jų skyrium: už gyvenimo ir elgesio nepadorumus ir begėdiškumus, už didelę daugybę nekaltoms širdims užstatytų žabangų, už keiksmus ir piktžodžiavimus, taikomus Tau ir Tavo Šventiesiems, už šmeižtus drabstomus į Tavo Vietininką ir visą kunigiją, už dieviškosios meilės Sakramento niekinimą ir jo įžeidimus baisiomis šventvagystėmis, pagaliau už viešus tautų nusikaltimus, užgaunančius Tavo įsteigtos Bažnyčios teises ir valdžią.

Kaip gera būtų, kad tas nedorybes mes galėtume savo krauju nuplauti! Dabar gi, kad už įžeistą Dievo garbę atsiteistume, mes Tau duodame tą patį atlyginimą, kurį Tu kitados esi davęs Dievui Tėvui ant kryžiaus ir kurį kasdien atnaujini ant mūsų altorių. Prie to jungiame Švenčiausios Panos Motinos, visų Šventųjų ir teisių krikščionių atlyginimus ir nuoširdžiai pasižadame, už savo pereiniojo gyvenimo ir kitų nuodėmes ir už Tavo tos didžios meilės nepaisymą su Tavo malonės pagalba, kiek tik pajėgsime, atlyginti tvirtu tikėjimu, skaisčia dorove, tiksliai Evangelijos įsakymu, ypač meilės įsakymo, vykdymu; be to, pasižadame, kiek tik įstengsime, neprileisti, kad kas Tave įžeistų, ir, kiek tik išgalėsime, patraukti kuo daugiau žmonių, kad Tave išpažintų.

Priimk meldžiamas, maloningiausiasai Jėzau, per Švenčiausiąją Paną Mariją Atitaisytoją, mūsų Tarpininkę, šio atlyginimo, einančio iš geros valios, duoklę ir savo didžia ištvėrmės malone padėk mums Tave ištikimai garbinti ir Tau ligi mirties tarnauti, idant pagaliau visi mes nueitume į Tėvynę, kur Tu, Dievas, su Tėvu ir Šventąja Dvasia gyveni ir viešpatauji per amžius amžius. Amen.

MUSŲ DARBAI

Kilnuosius mūsų darbus atliekame vieni gyvendami pasaulyje, kiti vienuolynuose. Pasaulyje būnantieji turi pasirinkę sau luomą ir pasiėmę pareigas atlikti. Jeigu tos visos pareigos yra atliekama gerai, — tai visas gyvenimas yra kilnus ir šventas. Darbo ir turto dalį atiduodame tiesioginiai Dievo garbei, palaikydami parapijų bažnyčias, mokyklas, vienuolynus šelpdami beturčius, kitą pasilaikome savo reikalams. Vienuoliai yra pasirinkę sau aukštą luomą. Jie paaugę Dievui visa, ką turėjo ir turi, — netik visą turtą, darbą, sveikatą ir visą savo laiką, bet net savo gyvybę ir valią. Jie vieno ieško ir trokšta, — padidinti Dievo garbę, o sau pelnyti amžinąjį gyvenimą. Atidavę viską per Vienuoliją V. Dievui, jie, rodos, neturi kuomi atsilyginti savo Geradėjams. Bet taip nėra. Vienuoliai gyvena žmonių tarpe ir tų žmonių dvasinei ir apšvietos naudai dirba. Be to, vienuoliai yra maldos žmonės. Jie dienos metu daug kartų meldžiasi, ar tai bendrai su kitais kalbėdami maldas, ar atskirai kiekvienas sau.

Kadangi Marijonų Vienuolija turi įvairių savo Geradarių: vieni, kurie dar gyvena šioje žemelėje, o kiti, kurie jau atsiskyrė su gyvaisiais, už juos visus yra kalbamos bendrosios maldos.

Didžiausios pagalbos yra reikalingi mirusieji. Užtat Marijonų bendrose ryto maldose sakoma: “atiduodu ir mano norą šiandien įgyti visus atlaidus ir kiek galima juos skirti sieloms, kurios kenčia skaistykloje. Antru kart Marijonai prisimena bendrose savo maldose kentančias skaistykloje sielas, kalbėdami prieš mąstant maldą: “Atiduodu Tau, Viešpatie Dieve, kad didesnė būtų Tau garbė, šį mano mąstymą už mano nuodė-

mes ir už sielas, kurios kenčia skaistykloje.”

Taipgi bendrose vakaro maldose Marijonai kalba už mirusius psalmę 129: “Iš gilumos šaukiuos Tave, Viešpatie,” su šėkančiomis dviem maldomis: 1. už Vienuolijos mirusius brolius, savo gimines ir vienuolijos Geradarius ir 2. už visus tikinčiuosius. Už gyvuosius savo geradarius Marijonai kalba du kartu dievoje po valgio tinkamą maldele.

Ką besakyti apie visą Marijonų Kolegijos Remėjų Draugiją! Kiekvienas Remėjas yra apimtas vienuolių maldose, o ir jie visi meldžiasi už visus, ypač mirusius. Yra daugiau 2,000 Remėjų. Jie visi pagelbsti mirusiems. Kokia didelė pagoda žmogui, žinant, jog turi tiek daug gerų draugų, kilnių širdžių, kurios pagelbsti mirus savo maldomis, o Marijonų Vienuolija net laiko už kiekvieną mirusį Remėją dvejus šv. Mišias. Tikrai, kilnūs mūsų darbai ir Dievui malonūs.

Kolegijos Remėjai:

Juzefa Bedrickienė Chicago, Ill.	5.00
Marijona Milius Tamaqua, Pa.	3.00
J. Bulavas Chicago, Ill.	3.00
P. Kodienė Chicago, Ill.	3.00
A. Bendokienė Paulsboro, N. J.	3.00
Mareelė Juodzevičienė Brooklyn, N. Y.	3.00
Mar. Norušaitienė Westville, Ill.	3.00
M. Kuncienė Chicago, Ill.	3.00
Ona Sutkus Chicago, Ill.	3.00
P. Tilečenas Chicago, Ill.	3.00
Juozas Gikis Chicago, Ill.	3.00
M. Balčiūnas Cleveland, Ohio	3.00
Ona Stanevičienė Chicago, Ill.	3.00
V. Vileikienė Chicago, Ill.	3.00
Uršulė Barkauskienė Cicero, Ill.	3.00
Ona Martinkevičienė Cicero, Ill.	3.00
Adomas Stulginskas Cicero, Ill.	3.00
M. Žukauskienė So. Boston, Mass. ..	3.00

Paulina Paseiuvienė Athol, Mass.	3.00	J. Atkočiunas Chicago, Ill.	3.00
Morta Stankevičienė Tamaqua, Pa. ..	3.00	S. Diginienė Chicago, Ill.	3.00
Emilija Biškauskienė Kenosha, Wisc.	3.00	Juz. Samoškienė Chicago, Ill. ..	2.00
Agnė Simanauskienė Kenosha, Wisc. ..	3.00	Pet. Vinskienė Chicago, Ill.	3.00
Jonas Simanauskas Kenosha, Wisc. ..	3.00	L. Račkauskienė Chicago, Ill.	3.00
Petras Navickas, Baltimore, Md.	4.00	K. ir M. Užnariai Chicago, Ill. ..	1.00
Petras Kodis Kenosha, Wis.	10.00	Ona Kazlauskienė Chicago, Ill. ..	1.00
Barb. Juodaitis Waterbury, Conn.	3.00	Br. Kirtovt Racine, Wis.	5.00
Julė Leiškonis Custer, Mich.	3.00	Jonas Zaleckis Racine, Wis.	3.00
Adomas Avieta Worcester, Mass.	3.00	Stan. Šepikas Racine, Wis.	5.00
Jonas Bulotas Forest City, Pa. ..	5.00	Teklė Petkienė Racine, Wis.	3.00
V. Jarusevičienė Worcester, Mass.	2.00	Antanas Gudžiunas Racine, Wis.	3.00
Ona Jakštienė Bridgeport, Conn.	3.00	Bernardas Vaičkus Racine, Wis.	2.00
K. Gibas Scranton, Pa.	5.00	Ant. Vasiliauskas Racine, Wis. ..	1.00
Ag. Gribauskienė Cleveland, Ohio	3.00	Ag. Žezminskaitė Racine, Wis. ..	1.00
J. Tamulienė New Britain, Conn.	3.00	Zofija Kumpienė Racine, Wis. ..	1.00
U. Čerkauskienė Broad Brook, Conn.	3.00	Malvina Bereinienė Racine, Wis.	1.00
Pet. Banionis Detroit, Mich.	3.00	Matas Sakelis Racine, Wis.	1.00
R. Linkauskienė Shenandoah, Pa.	3.00	Dominikas Dokšis Racine, Wis. ..	1.00
35-tas skyrius Chicago, Ill.	40.00		
B. Vaicikauskis Chicago, Ill. ..	2.00	(Bus daugiau)	
N. ir O. Trainauskiai Chicago, Ill.	3.00	Nuoširdžiai dėkui, gerb. Remėjams už aukas.	Remėjų Centras.

Amerikos Lietuvių Žinios.

DAYTON, OHIO. — Galų gale susilaukėme lietuvių klebono. Gavome darbštų, malonų kun. S. Bistrąjį. Savo kalboje galėsime atlikti dvasines pareigas. O gerbiamam klebonui čia bus darbo daug. Su Dievo pagalba dirbsime visi kartu.

Pranas.

MARIAN HILLS, ILL. — Šiais mokslo metais Marijonų Kolegiją baigia apie 6 moksleiviai. Toliau jie bus pasiųsti į dvasinę kunigų Seminariją. Į jų vietą numatoma, bus galima priimti naujų kandidatų apie 10. Ypač pageidaujami baige pirmą, antrą High Schoolės metų bernaičiai. Kurie nori būti misijonieriais ir vienuoliais, kreipkitės į Tėvą Provincijolą: Rev. F. Kudirka, Marian Hills College,

Hinsdale, Ill.

CHICAGO, ILL. — Federacijos Chicago Apskr. Komitetas Šiaurinei Lietuvai šelpti vėl pasiuntė \$100.50 aukų baudaujantiems Lietuvoje per Katalikų Veikimo Centrą Laisvės Al. 31. Kaunas.

Chicagoje žemaičiai bruzda, veikia, šaukia kitus pagalbon, kad Žemaitiją išgelbėjus nuo bado ir vargų.

BALTIMORE, MD. — Turime daug dvasinio džiaugsmo. Musų gerb. klebonas kun. J. Lietuvinkas minėjo 35 metų kunigystės jubiliejų ir klebonavimo Baltimorėje, lietuvių parapijoje. Džiaugiamės, kad Dievas tiek daug metų sveiką užlaidė, bet dabar liudna, kad turi eiti į ligoninę akių operaciją daryti.

Nepaprastai džiaugiasi klebonas, ir visi parapijiečiai, kad Jo Malonybė Arkivyskupas Curley, skyrė mūsų parapijai didžiai pasišventusį kunigą Liudviką J. Mendelį, kuris kiekvieną sekmadienį sako po du ir po tris pamokslus. Kun. Dr. L. J. Mendelis da tik 8 mėnesiai kaip pas mus gyvena, o įsteigė draugijas: vyrų, vaikelių, moterų ir mergaičių, kad visi kas mėnesis eitų prie šv. Komunijos.

Negana to, pasiėmė sunkią naštą ant savo pečių sukelti 10,000.00 dol. dėl išmaliavimo mūsų bažnyčios. Gera pradžia padaryta. Visi baltimoriečiai paremėkite.
J. K.

TORONTO, KANADA. — Ilgą laiką Toronto lietuviai katalikai vargo dvasi-
niam gyvenime, neturėdami lietuvių pa-
rapijos nei lietuvių kunigo. Daugelis jų
prigulėjo prie kitų tautų katalikų pa-
rapijų ir jose mokėjo nemažas mokestis,
kad sumažinus skolas. Bet, supratę reika-
lą, lietuviai griebėsi nuosavą lizdą suk-
ti. Ir švysterėjo spinduliai: jau du mėnesiai,
kaip turim savo parapiją ir lietuvių ku-
nigą — J. Gervicką, kuris atvyko iš J. A.
Valstybių ir pasiėmė sunkų darbą dirbti.

Tris šventadienius lietuvių pamaldos
buvo laikinoje bažnyčioje, šv. Pranciš-
kaus parapijos svetainėje, kur lietuviai
buvo pasdarę altorių ir garbino Dievą.
Bet po svetimu stogu, ant kampo, gy-
venti, tai ne nuosavoje vietoje. Tat kle-
bonas ir parapijinis komitetas kreipėsi
į Toronto arkivyskupą, kad nupirktų kur
lietuviams bažnytėlę. Prašymas nebuvo
veltui. Bažnyčią vyskupas nupirko už 20
tukstančių dolerių ir balandžio 21 d. jau
susirinkę savoje bažnyčioje garbinom
Dievą.

Toronto lietuviai netoli už 15 šimtų
dolerių sumos nupirko bažnytinius daik-
tus: arnotus, monstranciją, kielikus, lem-
pas ir t. t., kas reikalinga Dievo namuo-
se ir prie pamaldų. Kiekvienas tikintis

lietuvis nesigailėjo paaukoti po kelis de-
sėtkus dolerių nupirkdami daiktus. Gar-
bė tiems katalikams, kurie prisidėjo prie
tokio garbingo darbo. Toliau, susirašė
bene keturių tukstančių dolerių parapi-
jos fondui ir neužilgo pradės mokėti, kiek
kas išgalės. Išmokėjimo laikas nustaty-
tas trims metams.

V. Danielius, turėdamas medžio dirb-
tuvę, kur dirba apie 10 lietuvių, ko truk-
sta bažnyčiai, padarė veltui. Garbė ponui
V. Danieliui ir tiems lietuviams, kurie
paaukvoja laiką ir turtą.

Girdėt, kad rengiasi išdygti Toronte
ir katalikiško jaunimo kuopa. Lauksime
šio naujo darbo pasirodant.

Jaunas Parapijonas.

WEST PULLMAN, ILL. — Gegužės
5 d., vakare, parapijos svetainėje įvyko
toks gražus vakaras ir su tokia nepapras-
tai gražia programa, kokio dar iki šiol
West Pullmane ir apilinkėje nėra buvę.

Atvyko L. Vyčių Ch. Apskr. "Dai-
nos" choras, solistės, solistai ir, vadovau-
jant žymiam chorvedžiui prof. A. S. Po-
cui, dailiai išpildė operą "Kornelio
Varpai."

Publikos prisigrudo pilna svetainė.
Nors išlaidų buvo suvirš \$200.00, bet pa-
rapijai gryno pelno padaryta nemažiau
\$400.00.

West Pullmano žmonės ilgai nepamirš
to gražaus vakaro. W. Pullmanietis.

MISIJOS. — Rytuose misijas duoda
kun. J. Vaitkevičius, M. I. C. sekančiose
vietose:

Gegužio 20—26 Cambridge, Mass.

Birželio 2—9 d. Vandergrift, Pa.

Gegužio 27—2 birželio Lynn, Mass.

Atsiteisimo Maldos lapelių ir kitų įvai-
riausių dvasinio turinio knygų, kun. Pr. Bučio
29 Eucharistinio Kongreso aprašymus, malda-
knygių, mokslo knygų ir muzikos dalykų ga-
lima gauti "Draugo" knygyne 2334 So. Oakley
Ave., Chicago, Ill.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Teko girdėti per misijas, kad nusidėjus visi geri darbai, pirmiau daryti, žūva; na o jeigu žmogus pasitaiso iš nuodėmių, ar jam pirma daryti geri darbai gryžta?

Vargšiukė. Cicero, III.

ATSAKYMAS. — Pamokslų klausant, niekad nereikia apsisototi arba kabintis prie vieno kito atskiro žodžio, bet reikia stengtis suprasti pati pamokslo mintis.

Gerai darbai niekuomet nežūva. Jie visuomet savo vertę pas Dievą turi ir savo užmokesnio nuo Dievo susilaukia. Tik už juos užmokesnis yra ne vienodas. Vienaip Dievas atlygina už gerus darbus pagonims, kitaip bedieviams, kitaip nusidėjėliams, dar kitaip teisiesiems.

Jei per misijas pamokslininkas pasakė, kad po nuodėmės geri darbai žūva, tai jis ir paaiškino, jog jie žūva ta prasme, kad nepelno dangiškosios laimės. Nes nuodėmė, prašalinus iš nusidėjėlio sielos pašvenčiamąją Dievo malonę, atėmė jam teisę į tą laimę. Kol nusidėjėlis, savo valia, gera išpažintimi ir tikrąja atgaila neprašalina nuodėmės ir neatgauna teisės į amžinąją laimę, tol jo buvusieji geri darbai ir dabartiniai geri darbai nepelno amžinosios laimės ir josios padidrinimo. Ta prasme jie yra žuvę. Bet tie darbai kita prasme turi savo vertę. Už juos Dievas teikia įvairias malones, ypač atsivertimo ir pasitaisymo malonę, arba duoda įvairių žemiškų atlyginimų. Taigi geri darbai daryti ir, esant be nuodėmės ir nuodėmėje visuomet susilauksi įvairios naudos.

KLAUSIMAS. — Per misijas kunigas sakė, kad su bedieviais nereikia turėti jokių reikalų, neįsileisti į savo namus, nes jie yra tikėjimo priešai; ant rytojaus tas pats kunigas ragina, kad kitas kitą mylėtų, nes Kristus net ir priešus mylėjo. Kaip tai suprasti?

Vargšiukė. Cicero, III.

ATSAKYMAS. — Klaus, kaip tai suprasti? Labai paprastai, tik reikia šiek tiek pa-

mąstyti. Dievas pasakė: "Mylėsi savo artimą kaip save patį," bet nepasakė, kad mylėsi daugiau kaip save patį.

Vagis, plėšikas, žmogžudys ir kitoki panašūs žmonės yra mūsų artimai, bet visi nuo jų rakina savo namų duris ir tai nėra priešinga meilei artimo. Mes turime mylėti pirmiau save ir turime gintis nuo tokių artimų, kurie neturi meilės artimo ir daro skriaudas. Mes jiems artimo meilę rodome, meldamiesi už juos, kad gautų Dievo malonių ir pasitaisytų.

Bedievis yra pavojingesnis už vagį, plėšiką ir net žmogžudį. Jis daro skriaudą, apiplėšia ir žudo, ne žmogaus turta, kūno gyvybę, bet plėšia sielos turta ir jos gyvybę. Jis stengiasi išplėsti kitiems tikėjimą, kuris yra brangesnis turtas už visokius žemiškus turtus. Jis atima žmogaus sielai antprigimtąją gyvybę, Dievo malonę, be kurios siela yra amžinai žuvus.

Taigi bedievio ir reikia saugotis net labiau negu vagies, plėšiko ir žmogžudžio.

Reikia melstis už bedievius, didžioje nelaimėje reikia jiems padėti, bet šiaip su bedieviais artimais nereikia nieka bendra turėti.

Mylėk pirmiau save ir žiurėk, kad tau pikto kitas nepadarytų. Apsisaugojimas savęs nuo iškrypusių šiaip ar taip artimų, nėra priešingas artimo meilei.

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad kunigui nevalia kalbėti, kai jis eina pas ligonį, nešdamas švenčiausiąjį Sakramentą?

"L." Skaitytoja.

ATSAKYMAS. — Kokios tu ieškai naudos, paduodama tokį klausimą. Man rodos, kad čia yra tik tusčias smalsumas ir visiškai ne-naudingas klausimas.

Ir be klausimo turi būti kiekvienam aišku, kad visiškai nepritiktų, jei kunigas, turėdamas prie savęs V. Jėzų, užsiminėtų kokiomis nors pašalinėmis kalbomis be jokio svarbaus reikalo.

“LAIVO” KONTESTAS

Sujungtos jėgos kilniam tikslui padaro visados daug gero. Ir ši kartą “Laivo” kontestininkai, norėdami laimėti paskirtas dovanas, sykiu patarnauja katalikiškai visuomenei, platindami katalikų reikalams skirtą savaitraštį “Laivą.” Kas perskaito “Laivo” kelis numerius, tas visados nori jį turėti. Kontestui likosi tik pora savaitė. Jis baigiasi gegužės 31 d. Iki geg. 17 d. pasivarė žymiais šuoliais kai kurie kontestininkai, o kiti nepraneša savo darbų vaisių. Bet nėra abejonių, jog ir mažiau balsų turintieji, veikia. Dabar kontestas taip stovi:

1. J. Juozapaitė iš Phila., Pa.	1850
2. B. Ledas iš Chicagos	1188
3. A. Janušauskas iš Cicero, Ill.	760
4. M. Kalvis iš Cleveland, Ohio	669
5. A. Antanaitis iš Luzerne, Pa.	177
6. M. Balčiūnas iš Cleveland, O.	138
7. Nemuno Akis iš W. Pullman, Ill.	85
8. A. Peterson iš Plymouth, Pa.	75
9. O. Jaunutė iš New Britain, Conn.	48
10. A. Tabaraitė iš Pittsburgh, Pa.	44
11. M. Baltjuraitė iš Baltimore, Md.	40
12. M. Didžiulis iš Kenosha, Wis.	27
13. O. Aukštaitė Chicago Hgts, Ill.	18
14. A. Savanoris iš Homestead, Pa.	6
15. M. Kamendulis iš Montello, Mass.	6
16. A. Girėnas iš Gary, Ind.	4
17. Amžinoji Ugnis iš Worcester, Mass.	4

Labai ačiu visiems “Laivo” prieteliams. Visas žinias siųskite: “Laivas”, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Lietuvos žinios

— Balandžio mėn. 15 d. Pilviškių katalikų kapinėse rasta negyva Adelė Jurkšytė 33 m. amžiaus, kilusi iš Jurgelių k. Paežerių valsč., Vilkaviškio apskr.

— Šiomet mokslo metų pabaigoje Jur-

barko “Saulės” gimnazija švęs savo veikimo dešimtmetį.

— Margininkuose, Galvėje, Buikiškėje ir Raudonpamušyje įsteigti pašto punktai.

Ukmergės pasienyje balandžio mėn. 17 d. du lenkų kareiviai puolė iš krumų ir nuginklavę, nusigabeno į savo pusę mūsų pasienio policininką J. Žuką.

— Balandžio mėn. iš 16 į 17 d. naktį, Podžių k. Varėnos valsč., sudegė V. Paleckio gyvenamoji troba ir tvartai. Nuostolių už 3460 lit. Spėjama, kad padegta iš keršto.

— Nesenai Vilniuje įvyko lietuvių mokytojų suvažiavimas. Be ko kita, nutarta įkurti folkloro rinkėjams kursus ir vasaros metu suruošti išvyką į Nepriklausomą Lietuvą.

— Šiomis dienomis Vilniaus lietuvių labdarybės draugija nutarė suorganizuoti nukentėjusiems dėl nederliaus šelpti sekciją. Ją sudaro: p. K. Štašys, kun. K. Čibiras, p. K. Valeckas, kun. N. Raštutis ir p. V. Budrevičius. Sekcija išleido gražų tuo reikalu atsišaukimą į visuomenę ir tuo tikisi susilaukti paramos iš brolių lietuvių amerikiečių, vietos kunigų, mokytojų ir šiaip plačiosios visuomenės.

— Gatvės ir užkampiai Vilniuje pilni bedarbių. Kai kuriomis dienomis Vilnius virsta tikru elgetynu. Įregistruota apie 5 tukstančiai bedarbių.

— Vilniaus apskrity sudegė beveik visi Biržų kaimo gyventojų trobesiai.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVE

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.